

Κυριακή 13 Ὀκτωβρίου. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου και Παύλου καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων τῶν εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐβδόμην Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων. Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν ε'.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου και Παύλου θὰ ψαλλεῖ εἰς τὸ ἀποδεῖπνον ἢ ὅταν βούληται ὁ ἐκκλησιάρχης.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...* Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...*Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· *Τὰς μυστικὰς σήμερον...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Φρικτὸν καὶ ἄρρητον ὄντως...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ἀνατολὴ τοῦ Ἡλίου...Ράβδος ρίζης Παρθένε...Πύλη Θεοῦ Παναγία...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Μῶμος ἐν σοὶ οὐκ ἔστι...* (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Ὁ

ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβῶν...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· Τῇ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου ὅλον, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ιστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα... Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἕν· Κὰν συνελήφθης Χριστέ...τῶν Πατέρων προσόμοια ς'· Τὰς ἑπτὰ Συνόδους...Τὸ τοῦ Νόμου γράμμα παισὶν Ἑβραίων...Τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων...Ἦρκεσε καὶ μία ζωὴν ἐμπνεύσαι...Τὸν διηρημένον Χριστοῦ χιτῶνα...Τοὺς Μακεδονίους καὶ Νεστορίους...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὰς μυστικὰς σήμερον... Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εὐθύς τὰ ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων· **α.** Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτευσαι Λῶτ...(Γενέσως τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ιδ', 14), **β.** Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ...(Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. α', 8), **γ.** Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ...(Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι', 14). Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα...τῶν Πατέρων· Ἀποστολικῶν παραδόσεων... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ...Φοβερός ᾤφθης Κύριε...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Νεῦσον παρακλήσεσι...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἀνοιξόν μου τὸ στόμα...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο... Δόξα· Τῇ τριήμερῳ ταφῇ σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...Δόξα· Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε... Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν... Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ε' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς.

Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον
τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ
ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, καὶ τῶν Πατέρων, ἄνευ
εἰρμῶν, εἰς ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολο-
γίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...
Καταβασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κον-
τάκιον· Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...καὶ ὁ οἶκος· Ἐτρεμε κατωθεν τὰ
καταχθόνια...Εἶτα τὸ κάθισμα τῶν Πατέρων· Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...
Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ταχὺ ἡμᾶς προφθάσον...Ἀφ' ἑκτῆς
τὸ κοντάκιον τῶν Πατέρων· Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως...καὶ
ὁ οἶκος· Θέλων ὁ πανοικτιρμῶν Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν ἀεὶ...Συναξάριον
πρῶτον τῆς ἡμέρας καὶ εἶτα τῶν Πατέρων. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν
ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ ε' ἀναστάσιμον· Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς
Χριστὸς...τῶν Πατέρων· Πατέρες οὐρανόφρονες...καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ·
Πρεσβείαις ὑπεραγαθῆ...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλ-
λομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν...Ἀνάστασιν
Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ
Κυρίῳ...τῶν Πατέρων προσόμοια γ'· Ὅλην συγκροτήσαντες...Ὅλην εἰς-
δεξάμενοι...Ὅλην συλλεξάμενοι...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον
τῶν Πατέρων· Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...
Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σω-
τηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι· ἐν ἧ μετὰ τὸ Θεο-
τοκίον· Τί σὲ καλέσωμεν ὁ Κεχαριτωμένη...ψάλλομεν τὸ ε' Ἐωθινὸν ἰδιό-
μελον· Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ...Εἶτα· Τὰ διαβήματά μου...καὶ
τὰ λοιπὰ τῆς α' ὥρας.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρων. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων, εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τῶν Πατέρων· Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν... Δόξα τὸ κοντάκιον τῶν Πατέρων· Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς ἀρρήτως... Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῶν Πατέρων. Απόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς... (Κορ. ις' 1-10), ὁ ζητεῖ τῆ ις' Κυριακῆ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τῶν Πατέρων· Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαι σὲ διαβεβαιουῖσθαι...(Τίτ. γ' 8-15), ὁ ζητεῖ τῆ 11ῃ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. Εὐαγγέλιον· τῆς Κυριακῆς· Ἐξῆλθεν ὁ σπειρῶν τοῦ σπειραὶ τὸν σπόρον αὐτοῦ...(Λουκ. η' 5-15), ὁ ζητεῖ τῆ δ' Κυριακῆ τῶν κατὰ Λουκᾶ Εὐαγγελίων. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ἦψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.